

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/84/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014276
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122014276.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných A. B. a A. C. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19.04.2023 pod sp. zn. 5T/47/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.09.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX v D. a A. C., nar. XX.XX.XXXX v D.,
z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 1.5.2022, a obžalovaný A. C. bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j), písm. e) Trestného zákona sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 1.5.2022, na tom skutkovom základe, že

obžalovaný A. B. si neoprávnene najmenej od 22.9.2021 až do dňa 19.1.2022 od neznámych osôb presne nezisteným spôsobom na nezistených miestach neoprávnene v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zadovážil omamné a psychotropné látky a to pervitín -metamfetamín, ktoré neoprávnene prechovával:

v osobnom motorovom vozidle značky FORD MONDEO, evidenčné číslo E., VIN: F., rok výroby 2008, farba: šedá metalíza, vo vlastníctve G. H., bytom C. I. H., A. XXXX/XX, v ktorom bola dňa 19.01.2022 vykonaná prehliadka iných priestorov na základe príkazu prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava pod sp. zn. IPO-V-25/2021/2207- 46 20 dňa 14.01.2022 podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku, pri ktorej bolo zaistené:

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom (vložené v čiernom textilom puzdre na suchý zips) s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 24737 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamín 70,9 % hmotnostného, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku najmenej 1236,85 eur,

a u seba, keď" na základe príkazu na osobnú prehliadku podľa § 102 ods. 1 Trestného poriadku mu bola zaistená:

- kovová nádobka striebornej farby s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 4374 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,3 % hmotnostného metamfetamínu, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku najmenej 218,70 eur,

príčom obžalovaný A. B. prechovával metamfetamín aj za účelom ďalšej distribúcie, ktorý predával prípadne za odplatu alebo bezodplatne poskytoval na rôznych miestach na území Trnavského a Nitrianskeho kraja najmenej obž. A. C., A. J., K. A..

Obžalovaný A. C. si neoprávnene najmenej od 22.9.2021 až do dňa 19.1.2022 od obžalovaného A. B. a iných nezistených osôb presne nezisteným spôsobom na nezistených miestach neoprávnene v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. O omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zadovážil omamné a psychotropné látky a to pervitín - metamfetamín a marihuanu, ktoré neoprávnene prechovával:

v byte č. XX nachádzajúcom sa na 1. podlaží vo vchode č. XX bytového domu v meste E. na ulici L. M. súpisné číslo XXXX v ktorom bola dňa 19.01.2022 vykonaná domová prehliadka na základe príkazu sudcu Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 8Tp/302/2022-2-V-OSTT ZO dňa 16.01.2022 podľa § 100 ods. 1 Trestného poriadku, pri ktorej bolo zaistené:

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 264 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,8 % hmotnostného metamfetamínu, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 13,20 eur,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom zabalené v čiernej fólii s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 60 066 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,9 % hmotnostného metamfetamínu, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 3 003,30 eur,

- plastové vrečko s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 313 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,4 % hmotnostného metamfetamínu, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 15,65, eur,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 5313 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,6 % hmotnostného metamfetamínu, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 265,65 eur,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 262 mg, s koncentráciou účinnej látky 10,3 % hmotnostného tetrahydrokanabinolu (THC), obsahujúce 27 mg THC, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 2,62 eur,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 181 mg, s koncentráciou účinnej látky 10,7 % hmotnostného hmotnosťou 181mg, s koncentráciou účinnej látky 10,7 % hmotnostného tetrahydrokanabinolu (THC), obsahujúce 19 mg THC, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 1,81 eur,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 165 mg, s koncentráciou účinnej látky 16,6 % hmotnostného tetrahydrokanabinolu (THC), obsahujúce 27 mg THC, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 1,65 eur,

následne A. C. zadovážený metamfetamín - pervitín od obžalovaného A. B. prechovával okrem vlastnej potreby, po vzájomnej dohode s obžalovaným A. B. na rôznych miestach v Trnave aj za účelom ďalšej distribúcie, ktorý predával, prípadne za iné protislužby poskytoval najmenej N. J., O. C., D. C., ako i ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, pričom v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov

je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za túto trestnú činnosť uložil prvostupňový súd obžalovaným (odvolateľom) tresty nasledovne:

Obžalovanému A. B.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona (v znení do 1.5.2022), s prihliadnutím na § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 6 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí a to:
- 1 kus mobilný telefón značky SAMSUNG A 51, čiernej farby, S/N: R58NC06QQDY v čiernom ochrannom obale, spolu so SIM kartou 4KA SK č. 0311012622060,
- finančná hotovosť v sume 20 eur.

Obžalovanému A. C.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona (v znení do 1.5.2022), s prihliadnutím na § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí a to:
- 1 kus mobilný telefón značky SAMSUNG A 20e, bielej farby, S/N: R58N31YA5WR spolu s pamäťovou kartou MicroSDHC zn. Kingston 32 GB, SIM kartou TESCO SK č. 894210439921018034 a SIM kartou TESCO SK č. 894210439340060838,
- 1 kus mobilný telefón značky SAMSUNG Galaxy S4 mini, bielej farby, S/N: R38FA01PWPP.

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č. I. 1026-1037 spisu.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení zahlásili voči všetkým jeho výrokom odvolanie obžalovaní A. B. i A. C..

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava prítomná pri vyhlásení rozsudku odvolanie nepodala.

Obžalovaný A. B. v písomne zdôvodnenom odvolaní prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že vydaniu napadnutého rozsudku predchádzali podstatné procesné chyby konania, rozsudok je založený na nesprávne zistenom skutkovom stave, pričom vykonané dôkazy boli nezákonné, v konaní bolo závažným spôsobom porušené právo na obhajobu. Navyše je potrebné vykonať ďalšie dôkazy a bol neprávoplatne odsúdený za skutok, pre ktorý mu nebolo vznesené obvinenie.

Vo vzťahu k skutkovým zisteniam a k následnému použitiu kvalifikovanej skutkovej podstaty aj podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona účinného do 1.5.2022 poukázal nato, že skutková veta napadnutého rozsudku obsahuje skutkové závery nevyplývajúce z vykonaného dokazovania (napr. údajné predávanie K. A. a obžalovanému A. C.) alebo z významne spochybneného dôkazu (výsluch A. J.), pričom majú podstatný význam pre následné

určenie právnej kvalifikácie skutku ako obzvlášť závažného zločinu. Jedine svedok A. J. potvrdil jeho predávanie drog. Poukázal na výpoveď obžalovaného A. C., ktorý viackrát vypovedal, pričom súd v napadnutom rozsudku bez náležitého odôvodnenia priznal dôkaznú hodnotu iba výpovedi obžalovaného A. C. zo dňa 22.1.2022 pred sudcom pred prípravné konanie, kedy vypovedal usvedčujúco proti nemu. Čítanie tejto výpovede sa uskutočnilo na hlavnom pojednávaní dňa 20.10.2022 mimo výsluchu obžalovaného C., resp. mesiac po vykonaní jeho výsluchu. Z výpovede obžalovaného A. C. na hlavnom pojednávaní zo dňa 28.9.2022 vyplývalo, že si nekupoval od neho drogy, pričom v čase zadržania bol pod vplyvom pervitínu. Už v prvej výpovedi obžalovaného A. C. z 20.1.2022 rezultovalo, že nájdené drogy boli obžalovaného A. C. a žiadne drogy mu nepredával. Na hlavnom pojednávaní dňa 20.10.2022 obžalovaný A. C. k prečítanej výpovedi z prípravného konania z 22.1.2022 uviedol, že vypovedal usvedčujúco na neho, pretože ho tak inštruovali policajti, ktorí mu povedali, že nepôjde do väzby. Obžalovaný A. C. potvrdil, že jediná pravdivá výpoveď bola tá, ktorú podal na hlavnom pojednávaní, teda tá, v ktorej uvádza, že od neho žiadne drogy nemal. Obžalovaný A. C. sa na hlavnom pojednávaní dňa 6.4.2023 vyjadril k výpovedi svedka H. J. tak, že tento ho nahováral na výpoveď proti nemu, že nepôjde do väzby a nič sa mu nestane. Obžalovaný A. C. opakovane vypovedal, že s ním nepáchal žiadnu trestnú činnosť po riadnych poučeníach a spontánne. Prečítaná výpoveď z 22.1.2022, je oproti viacerým zhodným výpovediam obžalovaného A. C. jediná odlišná. Nie je logicky zdôvodniteľné, prečo súd priznal relevanciu jednej jedinej výpovedi obžalovaného C. (pozn. podanej bez prítomnosti jeho obhajkyne, hoci sa jedná o povinnú obhajobu) a naproti tomu nepriznal relevanciu viacerým zhodným výpovediam a vyjadreniam obžalovaného C., ktoré sú navyše v zhode aj s jeho výpoveďou, aj s inými vykonanými dôkazmi. Navyše z vyhlásenia obžalovaného A. C. o tom, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, nemožno vyvodiť, že tým zároveň usvedčuje aj jeho. Pri zmene právnej kvalifikácie skutku, kedy súd vedel, že skutok nie je v súlade s jeho právnou kvalifikáciou, mal o tom oboznámiť procesné strany, ktorým sa doručuje obžaloba, k čomu však nedošlo.

Argumentoval aj výpoveďou svedka K. A., ktorý vo výpovedi zadržaného-podozrivého z 19.1.2022 uviedol, že mu drogy nedával, nikdy som mu drogy neponúkal a nemá vedomosť o tom, že by drogy predával. Obhajoba navrhla čítanie tejto výpovede (pozn. v tom čase ešte jediná výpoveď, nakoľko následne svedok odmietal vypovedať), čo bolo súdom odmietnuté. Následne bol tento svedok na návrh obhajoby vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 23.2.2023, kedy odpovedal na otázky tak, že nikdy mu nedal a nepredal drogy, v stíhanom období 2021-2022 sa nezaoberal drogovou trestnou činnosťou a nikdy sa spolu o drogách nebavili. Svedok zároveň poprel komunikáciu o drogách. Poukázal na výsledok znaleckého dokazovania z odboru fonoskopie, pretože pri komunikácii ktorá bola predmetom skúmania, sa nejednalo o komunikáciu tykajúcu sa drog.

Jediný z vypočutých svedkov, ktorý svedčil proti nemu je svedok A. J.. Poukázal na to, že J. pozná v súvislosti so záujmom kúpiť od neho štvorkolku a následne mu predal J. kosačku. Nikdy s ním neriešil drogy a nevedel o tom, že tento nejaké berie. Z jeho výpovede bolo evidentné, že svedok má problém uvádzať časové súvislosti a skutkové okolnosti. Najskôr uviedol, že kúpil drogy za 20 €, následne uviedol, že ich kupoval raz týždenne asi 20-krát. Uviedol, že drogy neberie od apríla 2022 (dňa 25.4.2022 bol vypočutý ako svedok vyšetrovateľom, ktorému v tom čase uviedol, že neužíva drogy asi pol roka). Nerozoznáva ani roky, a už vôbec nie mesiace. Navyše svedok sám na výsluchu uviedol, že bol v roku 2014 účastníkom dopravnej nehody, kde mal krvácanie do mozgu a opuch mozgu a podľa jeho slov má problém s krátkodobou pamäťou a nepamätá si dátumy. Tvrdenie súdu uvedené v napadnutom rozsudku, že „obhajoba sa snažila znížiť dôveryhodnosť svedka J. z dôvodu, že tento mal v roku 2014 dopravnú nehodu, po ktorej mal opuch mozgu a krvácanie do mozgu a má odvtedy problém s krátkodobou pamäťou,.. bola márna“, je zjavne nesprávne vyhodnotenie tohto nepriaznivého zdravotného stavu svedka, o ktorom vypovedal celkom spontánne sám. Práve naopak, súd mal tejto okolnosti venovať náležitú pozornosť, a to najmä preto, že J. je jediná osoba, ktorá uvádza, že mu mal predávať drogy. Bolo na mieste vykonať vyšetrovanie duševného stavu svedka J., pretože tak vážne zranenie hlavy, má význam pre posúdenie hodnovernosti jeho výpovede. Vzhľadom k tomu, že u svedka J. sa jedná o jediného svedka, ktorý ho usvedčuje z trestnej činnosti, je potrebné na túto výpoveď prihliadať s osobitnou starostlivosťou a hodnotiť jej obsah, aj osobu svedka z hľadiska dôveryhodnosti. Argumentoval aj nepravdivým tvrdením súdu v napadnutom rozsudku, že tento svedok vypovedal pokojne, konzistentne a nefabuloval. Svedok sa bezprostredne pred hlavným pojednávaním pýtal, čo má vypovedať. Tento svedok sa vyjadril, že užíva drogy a na položenú otázku od kedy abstínuje, preukázateľne odpovedal nepravdivo. Navyše je nelogické, aby z C. I. H. (kde bývam) cestoval do P. (kde býva J.) a predal mu jednu čiaru za 20,- €. Vo vzťahu k výpovedi J. poukázal na fakt, že v záznamoch telekomunikačnej prevádzky sa nenachádza ani jeden hovor alebo SMS medzi nimi. U svedka A. J.

zároveň platí, že ak súd uveril výpovedi o tom, že od neho kupoval drogy, konštatoval tým zároveň, že sám svedok J. sa dopustil minimálne zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona účinného v tom čase, pretože trestnosť jeho konania spočívala v tom, že drogu kúpil. Uvedená námietka smeruje k tomu, že má byť J. páchatel skutku spočívajúceho v nákupe drog, malo mu byť vznesené obvinenie, pretože z jeho vlastnej výpovede vyplýva, že spáchal trestný čin. Trestný poriadok nepozná postup, ktorý bol použitý v tejto trestnej veci a ktorý spočíva v tom, že páchatelovi (pozn. kupujúcemu J.) nebude vznesené obvinenie preto, aby mohol v konaní vypovedať ako svedok. K uvedenému poznamenal, že § 205 Trestného poriadku v tejto veci neprichádzal do úvahy, preto sa eventuálnemu použitiu takéhoto postupu netreba osobitne venovať. Daná situácia ho vedie k záveru, že absolútna beztrestnosť A. J. predstavuje takú odmenu pre tohto svedka, ktorá je v rozpore so zákonom.

Tvrdenie uvedené v napadnutom rozsudku, že usvedčujúce dôkazy dopĺňa výpoveď svedka Q. C., je v rozpore s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní dňa 28.9.2022, kde svedok uviedol, že nevie o tom, že by mal niečo s drogami, nekupoval ich od neho (obžalovaného), neužíval ich s ním a drogy u neho nevidel.

Z vyššie uvedeného vyplývalo, že nie je preukázané, že mal predávať drogy najmenej obžalovanému A. C., A. J. a K. A.. Je toho názoru, že A. C. nemôže byť považovaný za jednu z minimálne troch osôb, pretože tieto osoby nemôžu byť totožné s osobami, ktoré sa majú podieľať na trestnej činnosti ako spolupáchatelia.

Pokiaľ ide o plastové vrečko s 24,7 g pervitínu, vložené v čiernom textilnom puzdre, zaistené v motorovom vozidle Ford Mondeo, uvedená vec mu nepatrila, a zároveň nemal vedomosť o obsahu tohto puzdra. Pokiaľ ide o pervitín v množstve 4,3 g v kovovej nádobke striebornej farby nájdený u jeho osoby pri osobnej prehliadke, k tomu sa už vyjadril tak, že pri ceste autom niečo spadlo, zodvihol to a vložil si to do vrečka bundy, pretože si myslel, že sa jednalo o zapaľovač. Taktiež nemal vedomosť o obsahu tejto kovovej nádobky. Z výpovede obžalovaného A. C. vyplýva, že pervitín nájdený vo vozidle Ford Mondeo v čiernom plastovom vrečku v množstve 24,7 g patril C., ktorému to vo vozidle vypadlo. Ako vyplýva zo zhodných výpovedí jeho a obžalovaného C., v deň zadržania boli obaja vo vozidle Ford Mondeo. C. si sadol do vozidla Ford Mondeo v čase, keď mu išiel vrátiť dlh vo výške 300,- € a potom z vozidla vystúpil. Čierne puzdro s obsahom 24,7 g pervitínu a strieborná nádoba s obsahom 4,3 g pervitínu, patrili obžalovanému A. C., ktorému počas manipulácie s peniazmi a s jeho vecami vo vozidle vypadli, pričom o obsahu týchto veci nemal vedomosť. Nádobku striebornej farby si vložil do vrečka bundy, keď si ju všimol po ceste a čierne plastové vrečko v ktorom bol neskôr nájdený pervitín, si nevšimol. S týmito tvrdeniami korešponduje aj oboznámený obsah SMS správy, podľa ktorého obžalovaný A. C. dňa 19.1.2021 o 06.21.29 hod. vybral z bankomatu sumu 300,-€, ktorú mu mal v ten deň vrátiť za dron, ktorý mu predal.

K vykonaniu osobnej prehliadky u jeho osoby, malo dôjsť podľa zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky dňa 19.1.2022 od 10.30 hod. do 10.40 hod. Pri tejto prehliadke mal vydať kovovú nádobku šedej farby s obsahom plastového vrečka s hnedou kryštalickou latkou, u ktorej bolo neskôr zistené, že sa má jednať o pervitín. Všetky tieto časové a obsahové údaje sú však v rozpore s jeho výpoveďou, ale aj v rozpore so zápisnicou o zadržaní jeho osoby, z ktorej vyplýva, že bol zadržaný dňa 19.1.2022 o 9.35 hod. a bola mu vykonaná osobná prehliadka už pri tomto zadržaní. Zápisnica o vykonaní osobnej prehliadky údajne vykonanej od 10.30 do 10.40 hod. popisuje fiktívny úkon, ku ktorému nedošlo v deklarovanom čase od 10.30 do 10.40 hod., ale došlo k nemu už o hodinu skôr v rámci osobnej prehliadky vykonanej pri zadržaní. Namietal tiež skutočnosť, že zápisnica o osobnej prehliadke mu nebola predložená na podpis na všetkých jej stranách, ale iba na poslednej strane. Táto námietka má význam z toho hľadiska, že na prvej strane zápisnice je uvedené údajné jeho vyjadrenie, ktoré súd uvádza v napadnutom rozsudku na viacerých miestach: „A. B. uvádza, že má pri sebe pervitín - vetrovka vrečko, nádoba šedej farby“. Takéto vyjadrenie neuviedol a zároveň zápisnica na tejto strane neobsahovala jeho podpis. Vo vzťahu k osobnej prehliadke, ktorá mala byť údajne vykonaná dňa 19.1.2022 o 10.30 hod. a pri ktorej mala byť v jeho bunde nájdená kovová nádobka striebornej farby uviedol, že táto nádobka mu bola vyňatá z vrečka ihneď po vykonaní policajného zákroku (pozn. podľa zápisnice o zadržaní v čase cca o 9.35 hod.).

Ďalej argumentoval tým, že súd zamieňal drogy nájdené v jeho bunde, s drogami nájdenými vo vozidle Ford Mondeo. Z oboch výpovedí (jeho aj obžalovaného C.) vyplynulo, že obžalovanému C. vo vozidle Ford Mondeo vypadlo aj čierne plastové vrečko, ktoré si nevšimol, aj nádobka striebornej farby, ktorú

si vložil do vrečka a následne bola u neho v bunde nájdená. S poukazom na tieto námietky, považoval napadnutý rozsudok za nesprávny aj v časti, kde sa mu dáva za vinu, že si mal zadovážiť a následne prechovávať drogy v motorovom vozidle Forde Mondeo a tiež u seba vo vrečku bundy. V tomto prípade jeho zavinenie preukázané nebolo a dokonca platí opak, bolo preukázané, že nemal vedomosť o drogách nájdených v jeho vozidle a v jeho bunde.

Túto námietku v konaní pred súdom uplatňoval proti skutkovej vete obžaloby, pričom súd ju neakceptoval a v napadnutom rozsudku uviedol, že totožnosť skutku zostala zachovaná. V tejto trestnej veci však nebola zachovaná totožnosť konania, ktoré sa mu dávalo za vinu a u obžalovaného C. nebola zachovaná totožnosť následku.

Údajná distribúcia drog jeho osobou, mu nebola dávaná za vinu v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 20.1.2022, ČVS: KRP-149/1-VYS-TT-2021. V obvinení mu bolo dávané za vinu, že si pervitín zaistený pri prehliadke vozidla Ford Mondeo a pri osobnej prehliadke zadovážil a prechovával ho. Namietal aj iné konanie kladené mu za vinu v napadnutom rozsudku, ktorým má byť distribúcia a predaj drog najmenej osobám obžalovanému A. C., K. A. a A. J.. Skutková veta napadnutého rozsudku a predtým obžaloby nezachováva totožnosť skutku v porovnaní s jeho znením v uznesení o vznesení obvinenia, pretože nezachováva totožnosť konania, ktoré mu je dávané za vinu. V uvedenom vidí podstatnú chybu konania, ktorá spočíva v závažnom porušení práva na obhajobu, pretože až v konaní pred súdom sa mohol a musel brániť aj proti tomu, čo mu vyšetrovateľ v prípravnom konaní za vinu nedával.

Rovnaká námietka sa týka aj 60 g pervitínu, ktoré mali byť nájdené pri domovej prehliadke u A. C., hoci za takýto skutok nebolo začaté trestné stíhanie, ani vznesené obvinenie. V tomto prípade sa jedná o to, že nebol zachovaný následok konania obžalovaného C..

V rámci namietaných procesných pochybení, ktoré napadnutému rozsudku predchádzali uviedol, že svedkovia - policajti vypočutí na hlavnom pojednávaní dňa 23.2.2023, nezložili prísahu podľa § 265 Trestného poriadku, hoci je v zápisnici o hlavnom pojednávaní uvedené, že prísahu zložili.

Súd v napadnutom rozsudku nesprávne argumentoval tým, že v rámci záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku v tom smere, že mu pribudol aj kvalifikačný znak „na viacerých osobách“. V tejto súvislosti uviedol, že predmetom trestného stíhania nie je právna kvalifikácia skutku, ale samotný skutok, uvedený v tom čase v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia. Až následne v podanej obžalobe, sa dozvedel o tom, v čom mala spočívať zmena právnej kvalifikácie skutku, keď skutková veta uvedená v obžalobe nekorešpondovala so skutkovou vetou uvedenou v uznesení o vznesení obvinenia a bola prispôsobená vopred nastavenej právnej kvalifikácii skutku.

Uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 4.10.2021, ČVS: KRP-149/1-VYS-TT-2021 je nezákonné, pretože neobsahuje konkretizáciu skutku čo do miesta, času ani spôsobu spáchania. Takéto uznesenie by bolo možné použiť na kohokoľvek v meste Trnava, kto najmenej od apríla 2021 obchoduje s pervitínom. Zo spisu nie je zrejmé, na základe čoho bolo vydané toto uznesenie o začatí trestného stíhania. Nenachádza sa tu ani trestné oznámenie, ani iná listina, ktorá by mohla potvrdzovať dôvodnosť začatia trestného stíhania inak ako z trestného oznámenia. Uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 28.10.2021 je nezákonné, pretože je založené na fikcii, že na adrese A. XX R. C. I. H. má neznámy páchatel vyrábať pervitín - uvedené sa vykonanou domovou prehliadkou nepreukázalo, čím bola potvrdená nedôvodnosť začatia trestného stíhania. Nepravdivá informácia o údajnej výrobe pervitínu v tomto dome, pravdepodobne pochádza z nezákonného odpočúvania telekomunikačnej prevádzky, v rámci ktorého mal by zaznamenaný hovor zo dňa 25.9.2021, ktorého obsah si policajti vysvetlili nesprávne tak, že v dome sa má vyrábať pervitín, a to bez akýchkoľvek ďalších dôkazov alebo čo i len indícií, ktoré by tomu nasvedčovali. Toto tvrdenie sa opiera o skutočnosti uvedené v príkaze na odpočúvanie zo dňa 9.12.2021, 8Ntt/163/2021-3-V-OSTI, najmä strana 3 tretí odsek. Rovnako platí, že zo spisu nie je zrejmé, čo malo byť podkladom na začatie trestného stíhania, pretože súčasťou spisu nie je trestné oznámenie, ani iná listina, z ktorej by vyplývalo, že je dôvod na začatie trestného stíhania. K týmto námietkam súd v napadnutom rozsudku nezaujal žiadne stanovisko, hoci nimi namietal nezákonné začatie trestného stíhania a porušenie zásady stíhania len zo zákonných dôvodov v zmysle § 2 ods. 1 Trestného poriadku.

K prečítaným záznamom z telekomunikačnej prevádzky, resp. k ich obsahu uviedol, že z nich nevyplýva, že by sa s niekým bavil o drogách. V žiadnej z komunikácii nie sú spomínané drogy a domnienky prokuratúry, ktoré prevzal aj napadnutý rozsudok, že by sa mohlo jednať o drogovú trestnú činnosť, nestačia na vyvodenie skutkového záveru. Žiadna z osôb ktorých komunikácia bola zaznamenaná, nepotvrdila, že by sa malo jednať o komunikáciu ohľadom drog. V prípade záznamov z telekomunikačnej prevádzky, sa jedná o indície, ktoré je možné buď potvrdiť inými vykonanými dôkazmi, alebo zostávajú v rovine nepreukázaných indícií. Napadnutý rozsudok naopak, priznáva prečítaným hovorom a SMS správam dôkaznú hodnotu, ktorá nevyplýva zo žiadneho iného vykonaného dôkazu. Osobitne nesprávne je hodnotená komunikácia medzi ním a svedkom K. A.. Napriek tomu, že obaja sa jednoznačne vyjadrili, že o drogách sa nikdy nebavili, súd v napadnutom rozsudku uvádza, že prečítané záznamy vypovedajú opak. V rozpore s výpoveďou svedka A. a v rozpore s jeho výpoveďou, si súd domyslel údajný obsah ich hovorov a vyvodil z nich, že sa má jednať o komunikáciu o drogách. Rovnako to platí aj o jeho komunikácii s obž. A. C., pričom zhodne popreli komunikáciu ohľadom drog. So svedkom A. J. žiadny hovor ani SMS komunikáciu nevedol a žiadna takáto komunikácia nebola zaznamenaná ani prečítaná na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ ide o príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, tieto považoval za vydané nezákonne. Časovo prvým príkazom na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, bol príkaz zo dňa 8.11.2021, sp. zn. 8Nt/155/2021-2-V-OSTT, vydaný na odpočúvanie telefónu registrovaného na obžalovaného A. C. XXXX XXX XXX, na obdobie od 9.11.2021 do 8.1.2022. V odôvodnení tohto príkazu je okrem iného uvedené, že komunikáciu ohľadom predaja drog s A. C. potvrdzujú operatívne informácie získané v akcií D. XX, pričom nasledujú doslovné prepisy zaznamenatej komunikácie bez konkretizácie, na základe čoho bola zaznamenávaná a na základe čoho bola komunikácia odpočúvaná. Nie je zrejmé, či išlo o odpočúvanie v rámci trestného konania, alebo mimo trestného konania. Nie je zrejme, či išlo o odpočúvanie v tejto konkrétnej trestnej veci, alebo v inej trestnej veci, nie je zrejme ani legitímnosť ani legálnosť takto vykonaného odpočúvania. Tento prvý príkaz bol odôvodnený nezákonnými odposluchmi, ktoré boli realizované už pred jeho vydaním. Druhým v poradí bol príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky zo dňa 9.12.2021, sp. zn. 8Nt/163/2021-3-V-OSTT, vydaný na odpočúvanie telefónu registrovaného na G. H., ktorý používal on XXXX XXX XXX, na obdobie od 10.12.2021 do 10.2.2022. V odôvodnení tohto príkazu, sú uvedené informácie získané na základe operatívnej akcie D. XX, kde sú uvedené doslovné prepisy komunikácie, pričom je tam spomenutý aj jeden dátum 25.9.2021. Z uvedeného ho zrejme, že aj toto telefónne číslo bolo odpočúvané nezákonne pred vydaním tohto príkazu. Príkaz na predĺženie času odpočúvania zo dňa 5.1.2022, sp. zn. 3Nt/1/2022-V-OSTT vydaný na číslo A. C. XXXX XXX XXX, nadväzuje na predošlé nezákonné odposluchy, pričom opätovne sa v jeho odôvodnení uvádza operatívna akcia D. XX, v rámci ktorej bol tento telefón odpočúvaný už pred vydaním prvého príkazu. Z uvedených skutočností vyplýva, že všetky v spise nachádzajúce sa príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, boli vydané na základe informácií získaných predošlými nelegálnymi odpočúvaniami telefónnych staníc. V príkazoch sa neuvádza žiadny zákonný podklad, ktorý by potvrdzoval domnelú legálnosť predošlých odposluchov, neuvádza sa tu, v akom režime boli vykonávané odposluchy, v ktorom konaní boli odposluchy vykonané, neuvádza sa či existoval nejaký príkaz na odpočúvanie a neuvádza sa ani to, že informácie sú výsledkom práve odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky. Vzhľadom k tomu, že v príkazoch sú uvedené doslovné citácie z komunikácie, je zrejme, že sa jednalo o odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky. Teda sa jednalo o odpočúvanie bez príkazu, a teda u všetkých záznamoch z odpočúvania nachádzajúcich sa v spise, sa jedná o dôkazy získané v rozpore s § 119 ods. 3 Trestného poriadku. K vyššie uvedeným námietkam proti nezákonnosti vykonaného dokazovania, súd zaujal iba veľmi stručné stanovisko, pričom nedal odpoveď na podstatu týchto námietok. Vzhľadom k tomu, že zákonnosť vykonaného dokazovania je základnou podmienkou pre priznanie dôkaznej hodnoty každého dôkazu, jedná sa o podstatné námietky, ku ktorým nedostal náležitú odpoveď. Považuje to za porušenie práva na spravodlivý proces. Námietky uvedené v predošlých odsekoch, sa týkajú aj príkazu na vykonanie domovej prehliadky zo dňa 16.1.2022, sp. zn. 8Tp/300/2022-3-V-OSTT, na prehliadku domu v C. I. H. I. A. XX. V odôvodnení tohto príkazu sú uvedené informácie získané odpočúvaním vykonaným pred vydaním príkazu na odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky. Jedná sa o opätovne nezákonne získané informácie, použité ako dôvody na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky. Napriek tomu, že v uvedenom dome sa nič relevantné nenašlo a naopak, potvrdilo sa, že tam žiadne drogy nevyrábal, samotná domová prehliadka bola vykonaná na základe nezákonne vydaného príkazu. Príkaz, na vykonanie domovej prehliadky v C. I. H., nebol doručený osobe, ktorá je vlastníkom a v tomto dome býva – G. H.. V spise je k príkazu na vykonanie domovej prehliadky pripnutá doručenka, na ktorej niekto

neoprávnene vyhotovil podpis G. H., t.j. nejedná sa o jej podpis. Toto tvrdenie je zrejmé z porovnania ďalších podpisov vlastníčky domu na iných listinách, napr. na doručenkách k príkazom na prehliadky vozidiel Ford Mondeo, Ford C-MAX. Je pri tom evidentné, že vykonaním prehliadky došlo k zásahu do domovej slobody G. H.. Vo vzťahu k uvedenému smeroval aj návrh na vykonanie výsluchu svedka A. A. O. P., ktorý ako vyšetrovateľ mal zodpovednosť za doručenie príkazu na vykonanie domovej prehliadky a mohol sa k uvedenému vyjadriť. Tento návrh bol zamietnutý ako podaný oneskorene. Z jeho výpovede a z oboznámených doručení G. H. teda jednoznačne vyplýva, že príkaz na domovú prehliadku jej doručený nebol.

Rovnako spochybňoval zákonnosť vydania príkazu na prehliadku motorového vozidla Ford Mondeo, Ford C-Max a príkaz na osobnú prehliadku jeho osoby. Hoci v odôvodnení týchto príkazov nie sú uvedené citácie z nelegálnych predošlých odposluchov, je zrejmé, že týmito informáciami už polícia disponovala pred vydaním týchto príkazov a tiež disponovala informáciami získanými z iných zdrojov, majúcich svoj podklad z predošlých nezákonných odposluchov. Preto aj tieto prehliadky považuje za vykonane nezákonne. Vypočutí svedkovia - operatívni pracovníci KR PZ v Trnave, H. J. s F. D. nevyvrátili jeho obhajobné tvrdenia o tom, že boli prítomní pri prehliadkach domu a vozidiel, hoci na zápisniciach z týchto prehliadok nie sú zapísaní ako osoby, ktoré sa prehliadok zúčastnili. Uvedení svedkovia tiež vyťažovali rôzne osoby, napríklad svedkyňu H. K., ktorú navádzali na usvedčenie jeho osoby z drogovej trestnej činnosti, S. H., ktorá nemala vedomosť o trestnej činnosti. Z uvedených vyťažení nespísali žiadny úradný záznam, hoci tieto operatívne úkony v rámci tejto trestnej veci boli vykonané.

Obžalovaný A. B. vo vlastnoručne podanom odvolaní argumentoval nezákonnosťou a protiústavnosťou napadnutého rozsudku. Poukázal nato, že zákon bol porušený od jeho zadržania až po vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku, pričom celé trestné konanie bolo vedené tendenčne. Mal zato, že je klamlivé tvrdenie prvostupňového súdu, že spoluobžalovaný A. C. si od neho kupoval omamné a psychotropné látky, konkrétne metamfetamín. Ďalej poukázal na rozpor skutkovej a právnej vety. Rovnako tak poukázal aj na hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom, najmä na hodnotenie výpovedí spoluobžalovaného A. C., a teda následne vyhodnotil dôkazy v jeho neprospech. Prvostupňový súd tak vykonal selekciu dôkazov a zameral sa len na verziu, že stíhaný skutok spáchal.

Rovnako tak prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku neuviedol odpoveď a právne úvahy, ktorými sa riadil pri dokazovaní, ale najmä čo ho viedlo ku skutkovým záverom o jeho vine. Navyše prvostupňový súd ukončil dokazovanie napriek jeho viacerým návrhom a žiadostiam, čo považoval za porušenie práva na obhajobu.

Mal vážne pochybnosti o legalite príkazu na prehliadku a taktiež ďalších prvotných zaisťovacích úkonoch.

Bol toho názoru, že prvostupňový súd mal pristúpiť k postupu podľa § 285 Trestného poriadku, pretože nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že sa skutok stal.

Okrem iného argumentoval aj tým, že k trestu prepadnutia veci nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Taktiež výšku neprávoplatne uloženého trestu odňatia slobody považoval za drakonickú.

Záverom navrhol, aby druhostupňový súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby ho oslobodil spod obžaloby a jeho obhajca navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozsudkom vo veci rozhodol.

Obžalovaný A. C. v odvolaní podanom prostredníctvom svojej obhajkyne argumentoval tým, že kvalifikačné znaky spočívajúce v spáchaní trestnej činnosti „na viacerých osobách“ a „vo väčšinou množstve“ neboli naplnené.

Ku kvalifikačnému znaku „na viacerých osobách“ v skutkovej vete napadnutého rozsudku, namietal, že zo svedeckých výpovedí vykonaných na hlavnom pojednávaní potvrdila kúpu omamných a psychotropných látok od neho len svedkyňa N. J.. Ostatné svedecké výpovede vo vzťahu k nemu považuje za ospravedlňujúci dôkaz a rozporné výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní a čítané z prípravného konania, minimálne znižujú celkovú dôveryhodnosť takýchto svedkov, čím tiež spochybňujú ich všeobecnú hodnovernosť. Z výpovede svedka O. C. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že od neho si nikdy drogy nezabezpečoval, nemá vedomosť, že by obžalovaný obchodoval s drogami. Z dôvodov

rozporov jeho výpovede na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná aj jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej uviedol, že si chodil k obžalovanému kupovať drogy. Iné osoby u obžalovaného videl, ale nevedel ich mená. Tieto jeho výpovede sú teda diametrálne odlišné a jednoznačne znižujú celkovú dôveryhodnosť takéhoto svedka. Z prečítanej výpovede svedkyne D.. C. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že nemala vedomosť o tom, že by predával drogy. Poprela, že by od neho brala drogy a uviedla, že nevie o tom, že by predával drogy, má vedomosť len o tom, že je konzumentom. Uviedla, že mu raz z bytu mala doniesť telefón a sakel s drogami do parku, avšak nevedela, na čo to potreboval. Táto výpoveď bola vo vzťahu k nemu ospravedlňujúcim dôkazom a o to viac, že podľa obžaloby svedkyňa C. mala byť jednou z osôb, ktorým údajne mal obžalovaný distribuovať drogy. Podobne aj zo svedectiev svedkýň K. a F. rezultovalo, že tieto nemali vedomosť o tom, že by predával drogy. Obdobne ani z iných dôkazov ako sú prepisy hovorov a sms nemožno ustáliť konkrétne osoby, aby bolo možné použiť kvalifikovaný znak „ na viacerých osobách“.

Ku kvalifikačnému znaku „vo väčšom rozsahu“ v skutkovej vete napadnutého rozsudku, popiera držbu 60066 mg metamfetamínu v jeho byte. Taktiež v uznesení o vznesení obvinenia z 20.1.2022 absentuje akákoľvek zmienka, že by malo byť takéto množstvo metamfetamínu zaistené pri domovej prehliadke v jeho byte. Zároveň je v rozpore s ustanoveniami § 234 ods. 2, 1. veta Trestného poriadku, teda, že obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vzneslo obvinenie. Okrem toho zo samotnej zápisnice o vykonaní domovej prehliadky z 19.1.2022, pod stopou s poradovým číslom 6 je uvedené v kolónke „opis vecí“ – čierny igelitový sáčok – vrečko s neznámym obsahom. Teda absolútne absentujú údaje ohľadom bližšieho popisu množstva, farby, tvaru, hmotnosti a obsahu tejto zaistenej stopy č. 6, v ktorej sa podľa obžaloby malo nachádzať údajne 60 g metamfetamínu. Ani z fotodokumentácie z domovej prehliadky pri stope č. 6 nie je možné bližšie identifikovať obsah a množstvo látky v čiernom igelitovom sáčku. Prvýkrát mal byť obsah sáčku identifikovaný až počas samotného znaleckého skúmania z 20.4.2022, na kriminalisticko-expertíznom ústave Policajného zboru, t.j. až po 4 mesiacoch od uvedenej domovej prehliadky. Z výpovede svedkov K. A., P. B. a G. T. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že zaistená stopa č. 6 nebola počas domovej prehliadky u neho otvorená, nemali vedomosť o tom, čo je obsahom tejto stopy, túto nevážili, nevedeli uviesť farbu, tvar, kvalitu ani žiadny iný popis uvedenej stopy. Stopa sa podľa nich opatrí červenou páskou až na pracovisku Policajného zboru, teda nie pri domovej prehliadke.

Obžalovaný A. C. vo vlastnoručne koncipovanom odvolaní rovnako upriamil pozornosť na zásadné rozpory vo výpovediach svedkov, s ktorými sa okresný súd podľa jeho názoru nevysporiadal. Poukázal na svoje vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, avšak okresný súd toto vyhlásenie neprijal, čo považoval za porušenie jeho práv. Namietal nesúlad skutkovej a právnej vety a taktiež odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom vychádzal z najmä z výpovedí drogovu závislých ľudí a všetky návrhy jeho obhajoby zamietol bez uvedenia logických dôvodov. Rovnako namietal skutkové chyby a nejasnosti, ktoré sú neúplné a konajúci sa s nimi dostatočne nevysporiadal, pričom závery plynúce z napadnutého rozsudku sú podľa jeho názoru svojvoľné, protiprávne a neudržateľné. V tejto trestnej veci bol porušený čl. 6 ods. 3 písm. a) až e) Dohovoru EŠLP. Výšku neprávoplatne uloženého trestu považoval za neadekvátnu a nezákonnú k závažnosti skutku. K trestu prepadnutia veci uviedol, že v súvislosti s uložením tohto nebolo vo veci vykonané žiadne dokazovanie.

Záverom obžalovaný A. C. navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie a jeho obhajkyňa navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozsudkom vo veci rozhodol.

Konanie na odvolacom súde :

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti obžalovaného B. a jeho obhajcu Mgr. Petra Odehnaľa, obžalovaného C. a jeho náhradného obhajcu JUDr. Roberta Kesslera a prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava.

Obaja obžalovaní zotrvali na podaných odvolaniach bez potreby ich doplniť či pozmeniť.

Odvolanie obžalovaného B. bolo na verejnom zasadnutí doplnené jeho obhajcom Mgr. Petrom Odehnaľom, ktorý poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/83/2018,

v zmysle ktorého, ak droga nemá zistenú koncentráciu účinnej látky nie je zrejme, či je možné nepriaznivo ovplyvniť psychickú človeka, to znamená, že nie je zrejme, či sa v zmysle § 172 ods. 1 Trestného zákona jedná o návykovú látku. Zo slovných spojení v skutkovej vete napadnutého rozsudku, že A. B. mal predávať metamfetamín alebo bezplatne poskytovať najmenej A. C., K. A. a A. J. nevyplýva, že by sa malo jednáť o drogu, ktorá má takú kvalitu, že je schopná ovplyvniť psychiku človeka a nevyplýva, že by sa malo jednáť o psychotropnú látku uvedenú v zákone č. 139/1998 Z. z. Tiež argumentoval, že A. J. tvrdil, že obžalovaný A. B. mu mal predávať pervitín, pričom pervitín nie je uvedený v zákone č. 139/1998 Z. z. Poukázal aj na fakt, že u K. A. neexistuje absolútne žiadny dôkaz o tom, že mu mal obžalovaný B. predávať akúkoľvek drogu vo vzťahu k nemu si toto prvostupňový súd vymyslel, tieto námietky majú vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, keď tvrdia, že predaj drog na viacerých osobách nevyplýva ani z vykonaného dokazovania ani zo skutkovej vety napadnutého rozsudku. Preto navrhol, aby napadnutý rozsudok bol zrušený v celom rozsahu a aby vec bola vrátená prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny a trest za primeraný u oboch obžalovaných, preto navrhol odvolania obžalovaných zamietnuť ako neďôvodné.

Obžalovaný B. spolu s obhajcom Mgr. Petrom Odehnalom na verejnom zasadnutí navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) a písm. d) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu vo výroku o vine a treste a spôsobe jeho výkonu a aby vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný A. C. s náhradným obhajcom JUDr. Robertom Kesslerom sa pridržali právnej argumentácie uvedenej v písomnom odvolaní.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytykané a tak zistil, že odvolania obžalovaných A. B. a A. C. nie sú dôvodné.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu veci nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia, zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovaného na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel tak ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejme, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

K výroku o vine obžalovaného A. B.:

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré považuje za procesne súladné a dostatočne presvedčivé.

Na základe obsahu spisového materiálu aj krajský súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v kritickom období najmenej od 22.09.2021 až do dňa 19.01.2022 obžalovaný A. B. si neoprávnene zadovážil omamné a psychotropné látky (pervitín – metamfetamín) a tieto prechovával v osobnom motorovom vozidle FORD MONDEO (plastové vrečko s tlakovým uzáverom vložené v čiernom textilnom puzdre na suchý zips s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 24737 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamín 70,9% hmotnostného, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku najmenej 1236,85 eur) a u seba (kovová nádobka striebornej farby s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 4374 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,3% hmotnostného metamfetamínu, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku najmenej 218,70 eur), pričom obžalovaný tento prechovával aj za účelom ďalšej distribúcie, ktorý predával prípadne za odplatu alebo bezodplatne poskytoval na rôznych miestach na území Trnavského a Nitrianskeho kraja najmenej obžalovanému A. C., A. J., K. A.. Krajský súd nemal pochybnosti nielen o tom, že sa stal skutok, ale ani o tom, že tohto skutku sa dopustil obžalovaný A. B. a sčasti v spolupáchateľstve so spoluobžalovaným A. C.. Tomuto záveru nasvedčuje najmä výpoveď spoluobžalovaného A. C. zo dňa 22.01.2022, ktorý na výsluchu pred sudcom pre prípravného konania priznal, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň vo svojej výpovedi jasne a zrozumiteľne popísal svoje konanie ako i skutočnosti, ktoré mal za dôležité a ktoré sa týkajú žalovaného skutku, konkrétne nákupu drog od obžalovaného A. B.. Výpoveď spoluobžalovaného A. C. bola z časti podporená aj výpoveďou svedka A. J. na hlavnom pojednávaní a svedka Q. C. z prípravného konania zo dňa 05.05.2022, pričom v súhrne tieto vyznievajú vnútorne logicky, hodnoverne a sú v dobrom logickom súlade aj s ostatnými, vo veci vykonanými dôkazmi (najmä znaleckým dokazovaním), na ktoré poukázal okresný súd v napadnutom rozsudku. Skutočnosti vyplývajúce z konkretizovaných výpovedí boli navyše podporené aj výsledkami vykonaných odposluchov medzi obžalovaným A. B. a svedkom K. A.. Napriek tomu, že obžalovaný A. B. spáchanie skutku popiera a spochybňuje hodnotenie dôkaznej situácie okresným súdom, tak aj krajský súd neveril obrane obžalovaného A. B., že omamné látky neprechovával ani nedistribuoval a že omamné látky zaistené pri jeho osobnej prehliadke a prehliadke osobného motorového vozidla nepatrili jemu. Takúto obranu považuje aj krajský súd za účelovú, prezentovanú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, pretože je v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Taktiež sa obžalovanému A. B. nepodarilo presvedčiť odvolací súd o nedôveryhodnosti výpovedí spoluobžalovaného A. C., svedka A. J., pretože tieto sú podporené aj výsledkami osobnej prehliadky obžalovaného A. B., prehliadky iných priestorov, výsledkami vykonaného odpočúvania a záznamov z telekomunikačnej prevádzky či výsledkami znaleckého skúmania. V súhrne potom treba uviesť, že dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní postačujú na vyslovenie jednoznačného záveru o vine obžalovaného A. B..

S poukazom na odvolacie námietky obžalovaného, ktorých základ (okrem iného) tvorilo i spochybňovanie hodnotenia výpovedí svedkov a spoluobžalovaného A. C., tak odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o vyhodnotenie dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, prvostupňový súd zhodnotil vykonané dôkazy nie len jednotlivo, ale i v ich vzájomnej súvislosti, pričom správnym spôsobom pristúpil k hodnoteniu ich hodnovernosti a dospel následne k správnym skutkovým a právnym zisteniam a záverom (v danom prípade čiastočne odlišne od podanej obžaloby). Spôsob, akým prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy, najmä svedecké výpovede, ako sa vysporiadal s rozdielnymi výpoveďami spoluobžalovaného A. C. z prípravného konania a konania pred súdom, je možné dostatočne zistiť z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré je (mimo iného) uvedené podrobne na strane 12 až 15 jeho písomného vyhotovenia. Rovnako sa okresný súd vysporiadal s hodnotením výpovedí svedkov A. J., K. A. a Q. C. (odôvodnenie na strane 15 až 17). Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí s hodnotením týchto dôkazov tak, ako to učinil prvostupňový súd. Jeho úvahy o hodnovernosti výpovedí obžalovaného a svedkov, ako i úvahy o tom to, čo z ich výpovedí vyplýva, považuje odvolací súd v celom rozsahu za správne a zákonné. Preto na túto časť odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd len odkazuje, bez nutnosti jeho opakovania alebo rekapitulácie.

Obžalovaný síce hodnotí výpovede týchto svedkov odlišne od prvostupňového súdu, avšak odvolací súd s názorom obžalovaného v tomto smere nesúhlasí, resp. sa s ním nestotožňuje. Ku kritike obžalovaného ohľadne spôsobu, akým prvostupňový súd hodnotil vykonané dôkazy, je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov, teda Trestný poriadok neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Platí

zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého, ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992).

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému, teda či svedok s obžalovaným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)príateľskom, susedskom, či zamestnávateľskom vzťahu, príp. v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného (často hmotného) záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčina (vyplývajúce, či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným alebo svedkom a poškodeným), ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/97/2009 zo dňa 3.9.2009.)

Proces dokazovania a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania, je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo postupovať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov. Všeobecnými pravidlami určujúcimi rozsah dokazovania a hodnotenia dôkazov sú zásady vyjadrené v ustanoveniach § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., podľa ktorých orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie a orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na margo odvolacej námietky obžalovaného A. B. týkajúcej sa potvrdenie predaja drog viacerým osobám, krajský súd uvádza, že túto námietku obhajoby obžalovaného považuje odvolací súd za nedôvodnú najmä s poukazom na obsah výpovede spoluobžalovaného A. C. zo dňa 22.01.2022, výpovede svedka A. J. a prepisy vykonaného odpočúvania medzi obžalovaným A. B. a svedkom K. A..

Obžalovaný vo svojom odvolaní namietal predovšetkým usvedčujúcu výpoveď spoluobžalovaného A. C. spred sudcu pre prípravné konanie zo dňa 22.01.2022 vo svetle jeho ďalších výpovedí odlišných od nej. V prvom rade je potrebné uviesť, že ku kritike obžalovaného ohľadne spôsobu, akým okresný súd hodnotil výpovede spoluobžalovaného krajský súd poukazuje na základné pravidlá v súvislosti s hodnotením dôkazov ako i na to ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej pri hodnotení vierohodnosti spoluobžalovaných, svedkov a podobne..., je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre tejto výpovede, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedá, či táto výpoveď je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť jeho vzájomného vzťahu a podobne. Keďže výpoveď spoluobžalovaného A. C. bola v konaní podporená i ostatnými dôkazmi, ako je vyššie uvedené, ani krajský súd tak ako súd prvostupňový nemal dôvod z nej nevychádzať, ale práve naopak, správne prvostupňový súd založil na svoje rozhodnutie mimo iného i na tejto usvedčujúcej výpovedi, ktorá plne korešpondovala i s inými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní.

Túto výpoveď namietala obhajoba aj z dôvodu jej údajnej procesnej nepoužiteľnosti, pretože bola vykonaná v neprítomnosti obhajkyne obžalovaného A. C., hoci sa jednalo o povinnú obhajobu, k tomuto tvrdeniu krajský súd uvádza, že predtým ako bol A. C. vypočutý v procesnom postavení obvineného, bol

riadne poučený a bola mu umožnená porada s obhajkyňou telefonicky. O termíne výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie bola obhajkyňa riadne upovedomená, avšak svoju neprítomnosť ospravedlnila, pričom sudcovi pre prípravné konanie nič nebránilo, aby výsluch obvineného C. vykonal v neprítomnosti obhajkyne po tom, ako bol zákonným spôsobom poučený o svojich právach. Vzhľadom na uvedené bola táto námietka obhajby obžalovaného B. vyhodnotená ako nedôvodná.

Rovnako rozporoval aj čítanie tejto výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 20.10.2022 mimo výsluchu obžalovaného A. C.. K tejto skutočnosti krajský súd pripomína, že Trestný poriadok vo svojich ustanoveniach upravujúcich výsluch obžalovaného neprikazuje odstraňovať rozpory vo výpovediach obžalovaného a konfrontovať ho s týmito rozpormi len v určitom časovom úseku (v tomto prípade v jednom dátume hlavného pojednávania), pretože hlavné pojednávanie je len jedno, ktoré sa odročuje, a preto je nevyhnutné brať ako jeden celok. Teda túto námietku treba považovať rovnako za neopodstatnenú.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného B. vo vzťahu k neprijatiu vyhlásenia viny obžalovaného A. C., ergo obhajca Mgr. Peter Odehnal nie je legitimovaný túto skutočnosť namietat', pričom krajský súd nepovažuje obhajcom namietaný postup za porušenie práva obžalovaného A. C., pretože prijatie vyhlásenia obžalovaného je na úvahách a presvedčení súdu a nie jeho povinnosťou učené vyhlásenie o vine prijať za každých okolností. Súd vyhlásenie obžalovaného neprijme napríklad vtedy, ak bude mať dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a na ich odstránenie sa bude javiť nevyhnutným vykonanie kontradiktórneho hlavného pojednávania alebo ako v tomto prejednávanom prípade, že skutková veta obžaloby nezodpovedala právnej kvalifikácii skutku.

V súvislosti s odvolacou námietkou ohľadom výpovedí svedka K. A., krajský súd uvádza, že svedok K. A. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý. Hoci tento svedok vypovedal v prospech obžalovaného, tak správne okresný súd vyhodnotil túto výpoveď ako tendenčnú v snahe pomôcť obžalovanému sa vyvinúť z trestnej zodpovednosti a ktorej obsah bol v kolízii s výsledkami vykonaného dokazovania. Krajský súd poukazuje predovšetkým na výsledkami odpočúvania a záznamov z telekomunikačnej prevádzky, ktoré nemožno opomenúť a vyhodnocovať ich vo svetle odvolacích námietok. Spolu s výsledkami znaleckého dokazovania z odboru fonoskopie jasne vytvárajú obraz o tom, že svedok A. spolu s obžalovaným B. spolu komunikovali ohľadom stretnutí, množstiev a cien drog, čo okresný súd dostatočným spôsobom popísal a zároveň i procesne správnym spôsobom vyhodnotil v rozsahu č.l. 15-16 rozsudku, na ktoré podrobnosti poukazuje odvolací súd bez nutnosti opakovania len poukazuje.

K odvolacím námietkam ohľadom výpovede A. J. krajský súd uvádza nasledovné. Z obsahu vykonaného dokazovania je zrejmé, že táto výpoveď svedka bola podstatná pre rozhodnutie vo veci, pričom podporovala výpoveď obžalovaného A. C. zo dňa 22.01.2022, a tým vytvárala sústavu usvedčujúcich dôkazov v neprospech obžalovaného A. B., práve preto i z odvolacej námietky obžalovaného hodnotiacej výpoveď tohto svedka je zrejmé, ako selektívne k tomu obžalovaný pristupuje. K časovým rozporom, ktoré vyvstali z jeho výpovede z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, tak krajský súd poukazuje na skutočnosť, že v tomto procesnom postavení (rovnako v prípravnom konaní i v súdnom konaní) je povinný vypovedať pravdu, nič iné len pravdu a vedome nič nezamľčať, inak mu hrozí trestnoprávny postih za krivú výpoveď. Výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní bola konzistentná, logická, pričom rozpory v otázke času (od kedy sa svedok pozná s obžalovaným) ako aj k následkom svedkovej dopravnej nehody boli odstránené postupom súdu podľa § 264 Trestného poriadku. Navyše obhajobou uvádzané rozpory vo výpovedi svedka z prípravného konania a z hlavného pojednávania sa z pohľadu krajského súdu netýkali podstatných bodov, týkali sa len vedľajších informácií, pričom tieto boli premietnuté do odôvodnenia napadnutého rozsudku a okresný súd sa s nimi náležitým spôsobom vysporiadal. U svedka A. J. nevyvstala potreba skúmať jeho duševný stav, pretože neexistujú dôvody pre vážne pochybnosti, či nie je u neho podstatne znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať. Samotná skutočnosť, že svedok A. J. a obžalovaný A. B. spolu nekomunikovali prostredníctvom hovorov alebo SMS správ v čase od 10.12.2021, neznamená, že svedok si od obžalovaného nekupoval drogy, pretože z výpovede svedka jasne vyplynulo, že komunikácia medzi nimi a následne nákup drog prebiehala od leta 2021 a naposledy sa stretli v októbri 2021.

Na margo odvolacích námietok obhajoby ohľadom výpovede svedka Q. C. a jeho rozdielných výpovedí z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, krajský súd opätovne pripomína, že rozpory vo výpovediach svedka boli odstránené, pričom okresný súd správne vyhodnotil tieto výpovede a priznal váhu výpovedi z prípravného konania, ktorá spolu s ostatnými dôkazmi vytvorila logickú a ucelenú predstavu o vine obžalovaného.

Obžalovaný tiež považoval odmietnutie vykonať ním navrhované dôkazy ako vedenie konania prvostupňovým súdom tendenčne a vnímal to ako porušenie jeho práva na obhajobu. Odvolací súd uvádza, že z odmietnutia vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať predmetné porušenie práva na obhajobu. Z čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní avšak odmietnutie žiadosti obžalovaného o vykonanie ním navrhovaných dôkazov v trestnom konaní musí byť súdom náležite zdôvodnené. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 258/2012 z 11. júla 2012). V prejednávannej trestnej veci sa prvostupňový súd vysporiadal so všetkými obhajobnými návrhmi obžalovaného, o týchto bolo aj rozhodnuté a toto rozhodnutie bolo primeraným spôsobom odôvodnené.

Námietky obžalovaného ohľadom kvalifikačného znaku spáchania žalovaného trestného činu „na viacerých osobách“. považuje odvolací súd za nedôvodné, pretože prvostupňový súd objasnil, z čoho vychádzal, keď poukázal na skutočnosti vyplývajúce z dokazovania na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd k správnej argumentácii okresného súdu v danom smere len dodáva, že pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor (ďalej len „droga“) zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. doviezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu (a preto nie je z jej obsahu vylúčený ani spoluobžalovaný A. C., ktorý potvrdil, že si ho najskôr kupoval na vlastné použitie a až následne ich začal aj predávať za účelom získania financií na ich opätovné zakúpenie) a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 15/2015-I).

Trestným podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je totiž už jednorazový predaj drogy jednej osobe, čo vyplýva zo zákonodarcom použitého slovesa „predá“ v jeho dokonavom vide namiesto nedokonavého slovesa „predáva“. Predaj drog viacerým osobám (rovnako aj vo väčšom rozsahu alebo po dlhší čas), ktorý je typický pre dilerstvo drog, je inou (ďalšou) okolnosťou, než ktorá je znakom základnej skutkovej podstaty toho trestného činu, a preto pri právnom posúdení skutku na ňu možno (je nutné) prihliadnuť ako na znak kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona.

Vo vzťahu k námietkam obžalovaného k nájdenému pervitínu vo vozidle Ford Mondeo a vo vrecku jeho bundy považuje tieto odvolací súd za účelové, najmä tvrdenia obžalovaného, že nemal vedomosť o obsahu plastového vrečka s 24,737 g pervitínu vložených do čierneho textilného puzdra a že mu nepatrilo, rovnako tak v prípade nájdeného pervitínu v množstve 4,374 g. S týmito tvrdeniami obžalovaného sa dostatočne vysporiadal už prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí v rozsahu čl. 14-15, pričom odvolací súd len konštatuje že v danom prípade sa okresný súd relevantným spôsobom vysporiadal so základnými námietkami obžalovaného vo vytýkanom smere, pričom jasne zdôvodnil svoje skutkové závery poukazujúc na vykonané dôkazy, ktoré hodnotil komplexne a ktoré nepotvrdili zjavne tendenčné obhajobné tvrdenia obžalovaného B. a zjavne účelové neskoršie výpovede spoluobžalovaného C. (vyjadrené na hlavnom pojednávaní po zjavnej zmene jeho postoja k prebiehajúcemu trestnému stíhaniu), že tieto drogy patrili jemu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu zaistené drogové látky pri prehliadke motorového vozidla Ford Mondeo a tiež zaistený pervitín pri jeho osobnej prehliadke patrili výlučne obžalovanému B.. Zo zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky vyplynulo, že pri vykonávaní osobnej prehliadky bola obžalovaným B. vydaná kovová nádoba šedej farby s obsahom plastového vrečka s hnedou kryštalickou látkou a zo zápisnice o vykonaní iných priestorov – OMV Ford Mondeo sa nachádzalo čierne nylonové puzdro na suchý zips s obsahom svetlohnedej kryštalickej látky v plastovom sáčku, čo vzhľadom na prítomnosť výlučne obžalovaného B. a svedkyne H. v zaistenom vozidle ani náhodou (a to i s poukazom na obsah vykonaných dôkazov a zjavne postavenie obž. B., ako dodávateľa predmetných látok smerom k obž. C.) nenaznačuje, že by majiteľom predmetného čierneho puzdra s obsahom zjavne vyššieho množstva zaistených látok nebol obž. B. ale spoluobžalovaný C..

K zákonnému postupu vykonania osobnej prehliadky obžalovaného zo dňa 19.1.2022 odvolací súd uvádza, že v danom prípade bol zjavne dodržaný postup, ktorý predpisuje Trestný poriadok, čo je podmienkou sine qua non zákonnosti dôkazu a nie je sporné, aké látky boli predmetným úkonom zaistené. Pokiaľ ide časový rozostup (cca 1 hodiny) medzi zadržaním obž. B. a spísaním zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky, táto skutočnosť nepredstavuje procesnú validitu tohto úkonu, nakoľko každý úkon si vyžaduje určité časové vymedzenie, pričom je zrejmé, že osobnej prehliadke

predchádzalo zadržanie obžalovaného B. o 9,35 hod. a až následne vyšetrovateľ PZ v zmysle § 102 ods.1 Tr. por. so súhlasom prokurátorky vydal príkaz na vykonanie osobnej prehliadky (č.l. 306-307), pretože vzniklo dôvodné podozrenie, že obžalovaný má pri sebe veci dôležité pre trestné konanie. Vykonaním osobnej prehliadky bolo toto podozrenie potvrdené. Vzhľadom na prezentovaný skutkový stav, ako aj zabezpečené dôkazné prostriedky s poukázaním na právnu úpravu obsiahnutú v Trestnom poriadku možno konštatovať, že zaistenie omamnej a psychotropnej látky vykonaním osobnej prehliadky obžalovaného prebehlo zákonným spôsobom, a preto námietky spočívajúce v tom, že trestné stíhanie sa vedie na podklade fiktívneho úkonu považuje odvolací súd za nedôvodné.

Pokiaľ ide o namietané podpisovanie zápisnice, tak odvolací súd uvádza, že Trestný poriadok neustanovuje povinnosť podpisovať zápisnicu o vykonaní osobnej prehliadky na každej strane predmetnej zápisnice. Obžalovaný obsah predmetnej zápisnice verifikoval svojim podpisom na zadnej strane, čím vyjadril súhlas s pravdivosťou údajov v nej uvedených.

K námietke obžalovaného ohľadom porušenia zásady zachovania totožnosti skutku odvolací súd uvádza, že totožnosťou skutku „sa rozumie jedinečnosť, resp. nepochybná identifikácia skutku ako udalosti vo vonkajšom svete. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania páchatel'a alebo totožnosť jeho následku, a to aspoň v relevantnej (podstatnej časti)“.

Z judikatúry:

Totožnosť skutku, ktorá musí byť zachovaná v rozsahu od začatia trestného stíhania, cez vznesenie obvinenia (ak sú tieto momenty oddelené) a podanie obžaloby až po rozsudok alebo iné meritórne rozhodnutie o skutku (ku ktorému môže dôjsť aj v prípravnom konaní namiesto podania obžaloby), je (výkladovo) daná totožnosťou konania alebo totožnosťou následku (alebo oboch týchto prvkov), a to aspoň v podstatnej časti.

Posudzuje sa však totožnosť skutku ako konkrétnej udalosti vo vonkajšom svete, nie totožnosť normatívna (právne-kvalifikačná, a teda fakticky len druhová).

Nemožno teda posudzovať totožnosť konania a následku podľa obsahu použitého ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona. Pri všetkých rovnako kvalifikovaných, aj keď in concreto rôznych skutkoch, pôjde z hľadiska objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu o rovnaké konanie, ako aj rovnaký následok v jeho normatívnom popise v dotknutom ustanovení (ktoré sa ako právna norma vzťahuje na všetky prípady rovnakého druhu a neurčitého počtu). (stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 47/2019 z 23.09.2019)

Preto prípadné zmeny v popise skutku, ktoré odrážajú výsledky dokazovania vykonaného v jednotlivých fázach trestného konania a ktoré nemenia jeho podstatu, totožnosť skutku nenarúšajú. V prípade, ak sa vykonaným dokazovaním zistia odlišné okolnosti žalovaného činu, avšak vyššie uvedené kritéria sú zachované, súd je povinný skutok (skutkovú vetu) upraviť v odsudzujúcom rozsudku a rozhodnúť o ňom ako o trestnom čine (ak sú naplnené zákonné znaky tohto trestného činu). Čiastkovo odlišné okolnosti miesta, času, spôsobu spáchania alebo následku činu, teda neznamenajú porušenie totožnosti skutku. Je potrebné, aby skutok, pre ktorý bol páchatel' uznaný za vinného, zodpovedal skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba, a to podľa vyššie uvedených kritérií, pretože nemusí ísť od začiatku trestného stíhania až do jeho skončenia o úplnú zhodu popisu udalosti, o ktorej sa rozhoduje, t. j. že v uznesení o vznesení obvinenia, v obžalobe a v rozsudku sa musí skutkový dej úplne rovnako popisovať, nakoľko vykonávaním dôkazov v priebehu trestného stíhania, teda aktivitou orgánov činných v trestnom konaní i súdu získané poznatky o skutočnosti sa môžu zmeniť. Niektoré údaje uvedené v uznesení o vznesení obvinenia teda môžu vo vzájomnom porovnaní a v porovnaní s rozsudkom odpadnúť, niektoré môžu pribudnúť a iné sa môžu upresniť. Tieto kritériá sú v prípade skutku napadnutého rozsudku, teda v súhrnnej jednote obsahu výrokov rozsudku, splnené.

Za situácie, keď je v posudzovanom prípade daná úplná zhoda v následku konania a keď v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania bola prvostupňovým súdom upravená skutková veta len v tom zmysle, že bol upravený rozsah, kvalifikačné znaky a odkaz na dôkazné prostriedky, rozsah akým obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona s častí formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 1.5.2022, nemožno s ohľadom na vyššie uvedené ani podľa názoru odvolacieho súdu dospieť k takému záveru, že by tak došlo k porušeniu podstaty skutku, resp. k nezachovaniu totožnosti skutku.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného týkajúcu sa procesných pochybení súdu, kedy svedkovia-policaisti na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.02.2023 nezložili prísahu podľa § 265 Trestného poriadku, tak odvolací súd k tomu uvádza, že zápisnica z predmetného hlavného pojednávania protokoluje zloženie prísahy týmito svedkami, pričom obžalovaný ani obhajca zároveň nevzniesli námietku proti jej protokolácii, a teda obsah zápisnice je hodnoverný a skutočnosti z nej plynúce sú pravdivé.

Obžalovaný namietal aj nezákonnosť začatia trestného stíhania. Odvolací súd dospel k záveru, že táto námietka obžalovaného nie je dôvodná, pretože v zmysle zákona policajti začne trestné stíhanie, ak sa o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania dozvie inak ako z trestného oznámenia (napr. pri vyšetrovaní trestnej činnosti alebo pri vykonávaní operatívno-pátracej činnosti a pod.). Takýto postup bol uplatnený aj v prejednávanej trestnej veci. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že definíciu, spôsob výkonu, kategórie a zákonné medze činnosti vykonávanej príslušníkmi Policajného zboru Slovenskej republiky upravuje zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Príslušníci Policajného zboru Slovenskej republiky vykonávajú svoju služobnú činnosť podľa § 8 ods. 3 citovaného zákona, ktorou sa rozumie činnosť policajta spojená s plnením úloh podľa tohto zákona alebo iných všeobecne záväzných predpisov. Medzi ich úlohy podľa § 2 ods. 1 písm. b) citovaného zákona patrí aj odhaľovanie trestných činov a zisťovanie ich páchatel'ov. Preto potom nemožno postup orgánov činných v trestnom konaní považovať za nezákonný, keďže si začatím trestného stíhania „vo veci“ najprv vytvorili priestor na overenie poznatkov o možno protiprávnom konaní obžalovaného A. B., a k vznieseniu obvinenia pristúpili bez meškania po potvrdení pôvodného podozrenia.

Obžalovaný vo svojom odvolaní argumentoval aj odposluchmi a záznamami z telekomunikačnej prevádzky v tom smere, že sa jedná iba o indície, ktoré boli nielen ním popreté a prvostupňový súd im priznáva dôkaznú hodnotu nevyplývajúcu zo žiadneho iného dôkazu. Odvolací súd je totožného názoru ako prvostupňový súd, kedy obsah záznamov telekomunikačnej prevádzky na základe zákonných odposluchov dotvoril celkový obraz o trestnej činnosti obžalovaného A. B. (v danom prípade dotvoril aj personálny substrát odberateľov), preto túto námietku považoval odvolací súd za nedôvodnú. Odvolací súd dodáva, že súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, pretože proces dokazovania je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti.

K namietanej nezákonnosti príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, príkazu na vykonanie domovej prehliadky či príkazu na vykonanie prehliadky iných priestorov odvolací súd rovnako ako prvostupňový súd konštatuje, že príkazy boli vydané v súlade so zákonom, boli splnené materiálne i formálne podmienky i tieto boli primerane odôvodnené. Zásahy do týchto práv boli teda vykonané v zmysle dodržania zákonného postupu a taktiež zásady zdržanlivosti a primeranosti. Táto zásada určuje, že do základných práv a slobôd osôb možno zasahovať iba v prípadoch dovolených zákonom a len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie. Predmetné príkazy a súhlasy boli riadne odôvodnené dôvodným podozrením vyplývajúcim z návrhov prokurátora, že obžalovaný prechováva omamné látky, psychotropné látky, jedy a prekurzory, s ktorými následne obchoduje. Uvedené podozrenie sa pri domovej prehliadke nepotvrdilo, avšak pri osobnej prehliadke a prehliadke iných priestorov a pozemkov sa potvrdila dôvodnosť tohto podozrenia, pretože pri týchto boli zaistené vrecká s pervitínom. V zmysle ust. § 100 ods. 1 Trestného poriadku sa pritom v príkaze na domovú prehliadku vyžaduje opis veci, ktorá sa má zaistiť, iba ak je známa. Z dovtedy vykonaného dokazovania vyplývalo podozrenie, že v predmetnom dome a priestoroch patriacich k nim sa nachádzajú omamné a návykové látky, prekurzory, pričom z objektívnych dôvodov súd nemohol špecifikovať množstvo drogy, konkrétne prekurzory určené na jej výrobu, ani ďalšie predmety slúžiace na manipuláciu s drogou. Na zákonnosť príkazov nemali vplyv ani skutočnosti uvedené v daných návrhoch na vydanie či už príkazu na domovú prehliadku alebo príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, nakoľko v čase ich vydania súd ani orgány činné v trestnom konaní nemohli mať objektívne vedomosť či sa toto podozrenie skutočne naplní alebo nie. Takýto poznatok získali príslušníci OČTK až z ďalšej operatívnej činnosti. Navyše na základe zákonne vykonaných odposluchov a záznamov telekomunikačnej činnosti bol dotvorený obraz o vine obžalovaného zo stíhanej drogovej trestnej činnosti, pretože práve telefonická komunikácia obžalovaného najmä so svedkom K. A. prispela k usvedčeniu obžalovaného.

Obžalovaný argumentoval nezákonnosťou vykonania domovej prehliadky v C. I. H., že predmetný príkaz nebol doručený vlastníčke domu, pretože niekto neoprávnene vyhotovil podpis vlastníčky domu. Obžalovaný, obhajoba a dokonca ani súd nie sú oprávnenými osobami skúmať pravosť podpisov, pričom v priebehu konania nebola zistená pravdivosť tejto námietky obhajoby, a zároveň je potrebné podotknúť, že pri riadne vyhotovenej doručenke ide o verejnú listinu, pričom takýto dôkaz je objektívny.

V súvislosti s uplatnenou odvolacou námietkou obžalovaného týkajúcej sa skutkovej vety, konkrétne neuvedenia koncentrácie účinnej látky, ktorú mal obžalovaný distribuovať, k tomu krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že k odsúdeniu za drogový delikt, spočívajúci v zadovážení, prechovávaní a predaji OPL môže dôjsť aj bez toho, aby boli takéto látky fyzicky zaistené a podrobené znaleckému skúmaniu (v danej súvislosti viď uznesenie NS SR pod sp. zn. 2Tdo/9/2014), pričom samotné zistenie skutočnosti, či sa jednalo o takúto látku príp. jej rozsah, je potrebné zistiť procesom dokazovania.

V posudzovanej veci je obžalovaný stíhaný pre § 172 Trestného zákona a z vykonaného dokazovania jasne vyplýva, že bol sám konzumentom drog (bola u neho prítomná rozvinutá závislosť od viacerých psychoaktívnych látok, ale metamfetamín aj ďalej predával. Skutočnosť, že metamfetamín, ktorý predával obžalovaný B. mal takú kvalitu, ktorá ovplyvňuje psychiku jeho užívateľa, bola ustálená vykonaným dokazovaním, pričom vyplynula predovšetkým z toho, že osoby, kým tento predával – konkrétne A. C. a A. J. sú (resp. v sledovanom období boli) boli užívateľmi drog, pričom z výpovede spoluobžalovaného A. C. vyplýva, že obžalovaný B. mu dal 3 – 4 kubíky drogy, predával minimálne 5 kubíkov týždenne, drogy boli kvalitné, pokiaľ ide o Trnavu najkvalitnejšie. Svedok A. J. taktiež potvrdil, že kupoval od obžalovaného B. drogy, konkrétne pervitín na týždennej báze, za 20 eur dostal 2 dávky. Komunikácia medzi obžalovaným a svedkom K. A. preukazovala, že obžalovaný B. predával drogy opakovane, vo vyššom množstve, hoci komunikovali šifrovane, bolo zrejmé, že pokiaľ by mu nesprostredkoval drogu v dostatočnej kvalite, k opakovanému obchodu by neprišlo. Je teda absolútne nelogické, aby obžalovaný B. predával drogy týmto osobám, ktoré by neboli schopné ovplyvniť psychiku človeka.

V tejto súvislosti krajský súd dáva za pravdu obhajobe, že v danom prípade bolo vhodným do skutkovej časti (pri poskytovaní pervitínu ďalším osobám, ktorých záchyt nebol uskutočnený, uviesť, že obsah účinnej látky bol minimálne v množstve schopnom ovplyvniť psychiku človeka a teda že ide o návykovú látku) - na porovnanie viď. uznesenie NS SR pod sp. zn. 1Tdo/53/2022. V prejednávanom prípade je vymedzenie skutku v rozsudku okresného súdu s poukazom na vyššie uvedené však aj napriek tomu vyhovujúce a vyplýva z neho, že je možné skutok subsumovať pod skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

K odvolacej námietke obžalovaného (prezentovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu), že svedok A. J. potvrdil, že obžalovaný B. mu predával pervitín, pričom tento nie je uvedený v zákone o omamných a psychotropných látkach, tak k tomuto krajský súd pripomína, že metamfetamín je zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny, čiže je omamnou látkou, ktorá sa bežne v spoločnosti nazýva ako pervitín a je aj skôr známa pod týmto názvom.

K tvrdeniu obžalovaného, že svedok A. J., ktorému mal distribuovať pervitín, nebol za svoje protiprávne konanie sám trestne stíhaný a preto je tento dôkaz možno hodnotiť ako nezákonný, je potrebné uviesť, že v osobe tohto svedka sa jednalo o koncového užívateľa, pričom s poukazom na rozhodnutie NS SR publikované pod č. R 24/1998 nemusí byť bezprostredná držba omamných a psychotropných látok pred ich bezprostredným fyzickým použitím považovaná za prechovávanie týchto látok v zmysle Trestného zákona (tzv. spotrebná držba). Zároveň ani z výpovede tohto svedka nevyplýva, že by mal výmenou za svedectvo získať beztrestnosť.

V súhrne potom krajský súd uzatvára, že so zreteľom na obsiahle vykonané dokazovanie vo veci a jednotlivé dôkazy, na ktoré súd prvého stupňa podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej

kvalifikácii konania obžalovaného A. B., ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Vzhľadom na vyššie uvedené potom aj odvolací súd dospel k zisteniu, že konanie obžalovaného A. B. tak, ako je opísané v súlade so zisteným skutočným stavom veci vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona sčasti formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 1.5.2022, pretože obžalovaný si neoprávnene nielen zadovážil a prechovával, ale aj následne predával omamnú látku, a tento obzvlášť závažný trestný čin spáchal závažnejším spôsobom konania- na viacerých osobách.

Vyššie uvedené skutočnosti sú tie najpodstatnejšie, ktoré viedli odvolací súd k záveru o neopodstatnenosti a nedôvodnosti odvolacích námietok obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine, pričom s ďalším odôvodnením v danom smere (pokiaľ ide o ostatné odvolacie námietky s ktorými sa prvostupňový súd podrobne zaoberal vo svojom rozhodnutí) v plnej miere odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň poukazuje.

Aj Ústavný súd SR v súlade so stabilnou judikatúrou uvádza, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (m. m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvostupňové a odvolacie (resp. sťažnostné) konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (m. m. IV. ÚS 160/2011).

Rovnako Ústavný súd SR viackrát vo svojich rozhodnutiach konštatoval, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri najmä rozhodnutie sp. zn. IV. ÚS 115/03).

K výroku o treste a ochrannom opatrení obžalovaného A. B.:

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (obdobne pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tost/19/2015 zo dňa 23.6.2015).

S poukazom na vyššie uvedené základné zásady ukladania trestov teda krajský súd zameral svoju pozornosť pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného A. B. na skutočnosť, či v danom konkrétnom prípade bol uložený trest tak, ako to konštatoval prvostupňový súd, primeraný a či spĺňa všetky zákonné kritéria.

Prvostupňový súd u obžalovaného A. B. správne nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a správne vzhladol priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený (doposiaľ 6x, z toho v jednom prípade sa neho hľadá, ako by nebol odsúdený)) pričom poukázal i na (v poradí šieste) odsúdenie Krajského súdu v Trnave pod sp. zn. 1T/6/2003 za obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 219 ods. 1, § 8 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961) konštatujúc opätovné spáchanie obzvlášť závažného zločinu (§ 38 ods. 6 Trestného zákona), v súlade so zákonnými požiadavkami upravil zákonom stanovenú sadzbu (10 – 15 rokov) zvýšením dolnej hranice o dve tretiny podľa § 38 ods. 6 Trestného zákona (13 rokov a 4 mesiace – 15 rokov) , uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 4 mesiace, teda na samej dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby. S ohľadom na skutočnosť, že obžalovaného A. B. odsudzoval za spáchanie obzvlášť závažného zločinu na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody ho zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest je aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajúci požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie, pričom zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela.

Zároveň obžalovanému uložil aj ochranné opatrenie vo forme ochranného dohľadu na 2 roky, ktorý bol v zmysle skutočnosti, že obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin, ukladaný obligatórne, toto opatrenie teda zodpovedá stavu veci a zákonu.

Obžalovanému bol uložený aj trest prepadnutia veci, a to mobilného telefónu a finančnej hotovosti v sume 20 eur. Obžalovaný namietal uloženie trestu prepadnutia veci, pretože nebolo dostatočným spôsobom vykonané dokazovanie na jeho uloženie. K tomuto odvolací súd dodáva, že zo zabezpečeného spisového materiálu oboznámenom na hlavnom pojednávaní, rovnako aj z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že trest prepadnutia veci bol prvostupňovým súdom uložený správne, pretože prepadnuté veci patrili obžalovanému, prostredníctvom mobilného telefónu páchal trestnú činnosť a finančná hotovosť bez dôvodných pochybností pochádzala z trestnej činnosti obžalovaného. Vykonaným dokazovaním najmä prostredníctvom výsledkov odpočúvania a zaznamenávania telekomunikačnej prevádzky a výsledkov prehliadok iných priestorov rezultovalo, že mobilný telefón patril obžalovanému a tento používal na páchanie drogovej trestnej činnosti, a zároveň bol zaistený pri prehliadke iných priestorov (motorové vozidlo Ford Mondeo) a finančná hotovosť vo výške 20,- eur bola zaistená pri osobnej prehliadke. V danom prípade je zrejmé, že zadržané finančné prostriedky boli použité pri páchaní žalovanej trestnej činnosti obžalovaného, resp. ide o materiálne zdroje, ktorých pôvod možno bezpečne pripísať obchodu s drogami (pri ktorom dochádza k permanentnej výmene hotovosti a preto nie je podstatné, či išlo v danom prípade o konkrétne bankovky (aj keď v nízkej hodnote), ale podstatný je ich pôvod, čo následne odôvodňovalo postup súdu prvého stupňa v zmysle § 60 ods.1 písm. a) Tr. zák.

K výroku o vine obžalovaného A. C.:

Krajský súd aj vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v otázke viny obžalovaného A. C. v napadnutom rozsudku nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

S ohľadom na obsah odvolacích námietok obžalovaného sa žiada podotknúť, že krajský súd zhodne, ako súd I. stupňa nemal pochybností o vine obžalovaného A. C. tak, ako mu to kladie za vinu prvostupňový rozsudok. Dôkazy, ktoré boli vo veci vykonané, vytvárajú vo svojom súhrne ucelenú reťaz priamych i nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného zo spáchaného skutku pri ustálenej právnej kvalifikácii daného konania prvostupňovým súdom bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú.

V predmetnom konaní vina obžalovaného A. C. bola jednoznačne preukázaná jeho samotnou výpoveďou z prípravného konania i konania pred súdom, kde sa k spáchaniu stíhaného skutku najskôr priznal a podrobne popísal svoje konanie, ďalej výpoveďou svedkyne N. J. (ktorá potvrdila nákup pervitínu od obžalovaného A. C. od konca leta 2021 do času, kým ho zadržali), svedka O. C. (ktorý v prípravnom konaní potvrdil nákup pervitínu od obžalovaného A. C. od novembra 2021 do januára 2022), svedka H. J. (ktorý potvrdil, že obžalovaný mal predávať drogy a úlohou svedka bolo dohodnúť stretnutie obžalovaného a osôb, ktoré chceli drogy kúpiť), telefonickou komunikáciou svedkyne D. C. s obžalovaným A. C., pričom tieto jej výpovede hodnotí aj odvolací súd v zhode s právnym názorom okresného súdu, ako hodnoverné, jednoznačne a nespochybniteľne usvedčujúce obžalovaného zo

spáchania predmetného skutku tak, ako to ustálil na hlavnom pojednávaní okresný súd. V súhrne potom vyššie uvedené výpovede vyznievajú vnútorne logicky, hodnoverne a sú v dobrom logickom súlade aj s ostatnými, vo veci vykonanými dôkazmi – znaleckým posudkami Kriminialistického a expertízneho ústavu Policajného zboru ČS: PPZ-KEU-BA-EXP-2022/75 (č. I. 164 – 170, 180- 181), ČS: PPZ-KEU-BA-EXP-2022/6015 (č. I. 247), znaleckého posudku JUDr. Romana Knoteka č. 4/2022 (č. I. 198 – 209, znaleckého posudku MUDr. Moniky Gregorovej č. 17/2022 (č.I. 214 – 238), výsledkami domovej prehliadky, odborného vyjadrenia národnej protidrogovej jednotky zo dňa 25.05.2022, prepismi hovorov a SMS správ. Všetky tieto usvedčujúce dôkazy vytvárajú aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočnú logickú reťaz dôkazov svedčiacich o vine obžalovaného bez tých najmenších pochybností. Tieto dôkazy dostatočne vyvracali tiež obranu obžalovaného, ktorú v konaní prezentoval, a preto odvolací súd nemohol prisvedčiť žiadnej z jeho odvolacích námietok.

Obžalovaný A. C. vo svojom odvolaní argumentoval nenaplnením kvalifikačného znaku na viacerých osobách. Odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd sa pri preukazovaní viny obžalovaného a naplnenia kvalifikačného znaku na viacerých osobách vysporiadal s touto otázkou v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 17 až 19, pričom odvolací súd sa s týmto konečným výsledkom prvostupňového súdu plne stotožňuje. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že tento znak je v prípade obžalovaného A. C. dostatočným spôsobom naplnený nielen na základe svedeckých výpovedí svedkyne N. J., svedka O. C. a H. J., ale aj prepismi hovorov a SMS správ. Odvolací súd pripomína, že pre zisťovanie skutkového stavu veci a hodnotenie dôkazov platia v trestnom konaní zákonom stanovené pravidlá, podľa ktorých je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok pritom nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, v zmysle ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Námietky obžalovaného k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá jeho predstavám v situácii, keď prvostupňový súd vyhodnotil jeho výpoveď z prípravného konania ako pravdivú, rovnako tak vysvetlil rozpory vo výpovediach svedkov a priznal usvedčujúcu dôkaznú silu aj prepisom hovorov a SMS správ získaných prostredníctvom využitia informačno-technických prostriedkov, čím následne ustálil rozsah trestného činu a jeho skutkový priebeh.

Záver súdu o (väčšej) hodnovernosti niektorého z dôkazov, resp. niektorej výpovede, ktorý v prejednávacom prípade primerane vysvetlí, je prirodzeným výsledkom procesu voľného hodnotenia dôkazov a sám osebe neindikuje možnosť porušenie označených práv len z dôvodu, že sťažovateľ sa domnieva, že niektoré dôkazy mali byť hodnotené rozdielne. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 275/2019 z 25.06.2019)

Rovnako tak obžalovaný argumentoval nenaplnením kvalifikačného znaku „vo väčšom rozsahu“. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na správnosť postupu prvostupňového súdu, kedy posudzoval žalovaný trestný čin spáchaný vo väčšom rozsahu, pričom tento kvalifikačný znak aj podľa názoru odvolacieho súdu bol preukázaný zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky u obžalovaného A. C., ale aj výsledkami znaleckého skúmania či výpoveďou samotného obžalovaného z prípravného konania. Obžalovaný pri domovej prehliadke priznal, že má v byte drogy a tieto dobrovoľne vydal, pričom bola stopa č. 6 popísaná ako čierny igelitový sáčok – vrecko s neznámym obsahom. Odvolací súd dodáva, že sa nejednalo o pochybenie orgánov činných v trestnom konaní vzhľadom na časovú tieseň a počiatočné štádium trestného stíhania. Až následným znaleckým skúmaním došlo k špecifikácii obsahu a množstva tohto čierneho vrecka, ktorého obsah a hodnota predstavovala v súhrne s ostatnými zaistenými látkami (marihuanou) sumu vyššiu ako 2.660,- Eur.

Navyše odvolací súd uvádza, že znaleckou expertízou bol vykonaný rozbor a analýza predloženej zaistenej stopy, jednalo sa o vedecké skúmanie akreditovaného znaleckého ústavu dodržiavajúceho všetky platné postupy, a preto súd nemal dôvod spochybňovať znalecké závery vytvorené prostredníctvom znaleckej expertízy.

V súvislosti s touto námietkou bola namietaná aj totožnosť skutku, pričom aj túto odvoláciu námietku považuje odvolací súd za nedôvodnú a opakovane dodáva, že totožnosť skutku neznamenaá absolútnu

zhodu v jeho popise od začatia trestného stíhania až po prípadné rozhodnutie súdu o vine, ale táto je zachovaná vtedy, ak je zachovaná jeho podstata, ktorá je určovaná účasťou obvineného na určitej udalosti, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci záujmy chránené Trestným zákonom. Podstata skutku je tak zachovaná vždy, ak je zachovaná aspoň sčasti totožnosť konania alebo následku (pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 9/1997). Preto prípadné zmeny v popise skutku, ktoré odrážajú výsledky dokazovania vykonaného v jednotlivých fázach trestného konania a ktoré nemenia jeho podstatu, totožnosť skutku nenarúšajú.

K odvolacej námietke obžalovaného A. C. týkajúcej sa neprijatia jeho vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, odvolací súd len pripomína, že je možnosťou súdu či takéto vyhlásenie prijme alebo nie. Je teda na uvážení súdu či takéto vyhlásenie obžalovaného bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní. Nakoľko v prejednávanom prípade okresný súd dospel k záveru, že skutková veta obžaloby nezodpovedala právnej kvalifikácii skutku, tak nebolo možné prijať vyhlásenie obžalovaného o jeho vine, a bolo nutné vykonať dokazovanie ohľadom viny obžalovaného a taktiež bola nutné úprava právnej kvalifikácie.

K výroku o treste a ochrannom opatrení obžalovaného A. C.:

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (obdobne pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tost/19/2015 zo dňa 23.6.2015).

S poukazom na vyššie uvedené základné zásady ukladania trestov krajský súd rovnako zameral svoju pozornosť pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného A. C. i na skutočnosť, či v danom konkrétnom prípade bol obžalovanému uložený trest v súlade so všetkými kritériami a zákonnými princípmi pre ukladanie trestov.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu je zrejmé, že prvostupňový súd u obžalovaného A. C. správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný (vzhľadom na odpis registra trestov, kde má evidovaných až 11 záznamov). Z odpisu registra trestov bolo tiež zistené, že obžalovaný bol odsúdený aj pre zločin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Trestného zákona, zločin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, či zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny. S ohľadom na uvedené, preto okresný súd správne zvýšil dolnú hranicu o jednu polovicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, a teda pri určovaní výmery trestu vychádzal z modifikovanej trestnej sadzby 12 rokov a 6 mesiacov až 15 rokov. Vzhľadom na okolnosti spáchaného skutku, osobu obžalovaného a jeho doterajší život správne prvostupňový súd ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby,

a teda vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov, ktorý je možné považovať za trest primeraný a spravodlivý vzhľadom na osobnostné charakteristiky obžalovaného a jeho trestnú minulosť.

Na výkon tohto nepodmienečného trestu odňatia slobody ho rovnako správne zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin. Takto uložený trest je aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajúci požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie, pričom zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Napokon okresný súd obligatórne a zákonne uložil obžalovanému aj ochranný dohľad na dobu 2 rokov.

Okresný súd zároveň obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí, konkrétne mobilných telefónov. Účelom trestu prepadnutia vecí je zamedziť páchaniu ďalšej trestnej činnosti, a to tak, že sa páchatel'ovi trestného činu odnímu nástroje, ktorými túto trestnú činnosť páchal, pričom podmienkou vecí je, že vec je vo vlastníctve páchatel'a. Táto podmienka musí byť splnená v dobe vyhlasovania rozsudku. Odvolací súd námietku obžalovaného A. C. ohľadom nevykonania dokazovania pri ukladaní trestu prepadnutia vecí nepovažuje za dôvodnú, pretože z vykonaného dokazovania (z obsahu oboznámených zápisníc o vykonaní domovej prehliadky a ostatných vo veci vykonaných dôkazov- výsluchov svedkov, prepisov z uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky a iné) je zrejmé, že mobilné telefóny patrili obžalovanému, ktorý prostredníctvom nich páchal žalovanú trestnú činnosť.

Keďže krajský súd potom nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolania obžalovaného A. B. a obžalovaného A. C. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.